

?Twitter

Twitter és un servei de *microblogging* amb seu a San Francisco, llançat el 15 de juliol de 2006 i amb 1.600.000.000 de comptes, tot i que només un 20% són usuaris actius. És una gran aplicació, que et permet seguir notícies a l'instant, on hi ha tuitaires que donen molta informació, on s'obren a debats interessants, es recorden efemèrides, t'ensenyen pensaments o indrets interessants i on es poden fer amics insospitats. Fa uns dotze anys que hi soc, tot i que alguna vegada he pensat en sortir-ne. Per què? Doncs bàsicament perquè alguns usuaris l'utilitzen no pas per debatre sinó per insultar, sense aportar arguments útils, com si hi vomitessin, tal qual es feia abans als fòrums de les edicions dels diaris en digital.

On més passa això és en l'àmbit de l'independentisme català. Insults i menysteniments (cigronet, secta, mossèn, la pagueta...), que provoquen fàstic i ganes d'abandonar Twitter. Al 2017, semblava que teníem la independència a tocar i ha acabat passant que tot just som al camp base de la gran muntanya que hem d'escalar. Això costa molt d'acceptar per a alguns. És un fet que la gran pujada de l'independentisme, que molts hem defensat per tenir un país lliure, just, fraternal i solidari, és per la incorporació de gent que abans no ho era i hi ha arribat pel pes de l'argumentació, per veure contínuament l'enganyifa a què ens sotmet el *gobierno*, la manca d'inversió i la persecució persistent del català. Però també s'hi han convertit els qui en volen treure benefici personal i seguir dominant el sistema. I molts que pensen que no som independents tot i estar a l'abast, per mandra dels polítics: «President, faci la independència», com aquell que fa un plat de macarrons. La independència dels països no és una qüestió fàcil, cada cas és un món i cal perseverar durant anys i panys, si realment la vols lluitar. Recordo que algú l'exigia el 2014 perquè era un número rodó. No es poden posar terminis a un procés que pot passar per acceleracions i desacceleracions insospitades.

I l'actual situació a Twitter, vergonyant, a voltes amb tocs d'intolerància, ira i racisme, és conseqüència d'aquesta frustració del «ja ho teníem i ens van trair». No sé si és possible encara redreçar-ho, però és cert que Twitter és una part molt petita de la societat real i que les coses no s'arreglaran allà. Mentrestant, no ens fem mala sang i, si us plau, prenem més Primperan.